

అవును సార్

“చక్కెర స్టాకయి పోయింది సార్...”
 ...“అవును సార్?”
 “అవును సార్, కానీ...”
 “కానీ”
 “మీ కోసం ఉంచాలెండి, మామూలు ధరకంటే
 ఒక్క రూపాయెక్కువ”
 “అంటే బ్లాక్?”
 (నీను మారితే...)

“నువ్వేనా బాబూ, రమేషం”
 “అవును సార్”
 “నీ సర్టిఫికేట్లన్నీ మాశాం...కానీ, ఈ ఉద్యోగం
 ఇంతకు ముందే ఫిలప్ అయిపోయింది.”
 “సార్!”
 “బక్ డోంట్ వర్రీ, ఓ జగు వేలిస్తే, ఈ
 ఉద్యోగం నీదే”
 “అంటే లంచమా?”

బాబోయ్...బాబోయ్...

(నీను మారితే...)

“సార్! నా రోగం...”
 “వయం చేస్తా, వయం చేస్తా, కానీ...”
 “ఏమిటా? కానీ...”
 “ఇది ప్రభుత్వసుప్రతి, ట్రేడ్ మెంట్ బాగుం
 తదు!”
 “ఇంతకీ మీరు చెప్పేదేమిటి?”
 “అల్సే ఏముంది?... నా ఫ్రైవేట్ క్లినిక్ వుంది
 మాశాస్త్రా?”
 “వ్యత్యాసాలా?”
 (ఇలా నీనులు మారుతూ ఉంటే...)

అది నాయనా! సంగతి
 కాబట్టి...
 ఇందు గలదందులేదన్న సందేహము వలదు. అవ్యా
 యమెందెందు వెతికిన అందందే కలదు.
 బ్రతుకోసమరం నాయనా, నీవో సైనికుడివి.
 కాబట్టి...

— కందమూరి జనార్దన్

అసలు రవ్వెస్వరి

పట్టణ మహిళా సంఘ సమా
 వేశానంతర బాతాఖానీ ప్రారంభ
 మైంది.

అన్నపూర్ణమ్మగారొచ్చి
 “ఏమిటోయ్ ఉత్పలా! అంత
 దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావ్?” అంది.

ఆవిడతోనే చెప్పావ్! పాపం బాబాయిగారు పిన్ని
 గారి మొఖం చూసి ఎన్నాళ్ళయిందో. ఎంత
 సేపూ అటాఫీసూ, ఇటు క్లబ్బూ”-జలజ
 రుూడింపు.

“అబ్బో పెద్ద! నీ సంగతేమిటోయ్! పుల్
 బాటిల్ వాటేస్కుని డబుల్ కాట్ కంటిల్లా
 యేగా మీవారు?”-అనుపమ అంటింపు.

“సరిసరి! నీ సంగతే చెప్పావ్! పాపం మీ
 డైరెక్టర్ గార్కి యింటిమీద ఎంత మోజో!
 ఎప్పుడూ డాట్ డోర్లే!”-గిరిజ గూటింపు.

“చాల్లెండోయ్ మీ గోల! అర్థం లేకుం
 డాను. అందరం ఒకే రైల్లో ప్రయాణం చేస్తు
 న్నాంగానీ, ఉత్పల చెప్పినట్టు పార్వతికి తెలిసిన

విశ్వవిధ పావనిశ్రాంతి

“అటు చూడండి, మన పని
 మినిష్ట్రీ పార్వతి! దాని వెనకాలే దాని
 మొగుడు! అదేం మంత్రం వేసిందో
 గాని, ఎప్పుడూ అలా దాని వెనకాలే
 తీరుగుతూ ఉంటాడు. నేనూ
 ఉన్నాను, వెలకోసారి కనిపించే
 మొగుడో కాపరం చేస్తూ” అంది
 ఉత్పల.

“సఖే! రోలెళ్ళి మద్దెలతో చెప్పిందిట.

పాటి ట్రేక్కు మనకి తెలియలేదు. ఎన్ని
 సంఘాలు పెడితేనేం, ఎన్ని ఉపవ్యాసాలు దంచి
 తేనేం, మొగుణ్ణి కొంగుకి కట్టుకోవడం తెలిక
 పోయిన తరువాత”-వాణీదేవి వాత.

“కరెక్టోయ్ వాణీ! సవ్ ట్రేక్ యాజ్ దేర్
 విత్ హర్! ఐ విష్ ఐనో యిట్”-గజలక్ష్మి
 జగలోచన.

“ఓహోహో ఆ ఆలోచనల్లో ఉన్నావా
 గజలక్ష్మి తల్లీ! ఆ మోటు బండ ఏదో మకర
 బంధం చెపుతుంది. ఆ బంధం వేసి మీ
 ఆయన్ని నువు పట్టుకునే లప్పటికి ఈ
 భూమికి, నీకూ బంధం తీరిపోతుంది”

కామాక్షి కామెంటరీ.

“అలా కాదోయ్ కామాక్షీ! ఇన్నాళ్ళ నుంచి చూస్తున్నాం కదా! అలా ఇరవైనాలుగంటలూ దాని కొంగు విడవకుండా తిరుగుతున్నాడంటే వాడు దాని దగ్గర తప్పకుండా ఏదో రహస్యం ఉందోయ్! అదేమిటో లాగాలి అందరం కలిసి” అంది మీనాక్షి.

“ఇదిగో మీనా! తీరా దాని దగ్గరికి వెళ్ళి ఆ రహస్యం ఏమిటో కాస్త చెప్ప తల్లీ అని అడిగామా, అది కాస్తా సత్యభామ దగ్గర ద్రౌపది ఫోజు పెట్టి సాత్వికత్య సూత్రాలు బోధించేయ గలదు మనకి. జాగ్రత్త” రంగనాయకి రెడ్ సిగ్నల్.

ఏమైనా సరే అని చివరికి అంతా కలిసి పార్వతిని పిలిచి, ఆస్యాయంగ కాఫీ అందిచ్చి, “ఓసే పార్వతీ! నీ మొగుణ్ణీ అలా నీ వెంట యిరవైనాలుగంటలూ తిప్పకుంటావ్ గదా! నువ్వంటే వాడంత ‘అవ్’ తో పడిచావడానికిగల ఆ రహస్యం ఏమిటో మాకివ్వాల చెప్పి తీరాలి. చెప్పక పోయావో నీ తల వెయ్యి తమలపాకులవు తుంది, కాదు కాదు వెయ్యి వక్కలవుతుంది. అంతేకాదు, సంఘంలో ఉద్యోగానికి నీకూ రాం రాం. జాగ్రత్త” అంటూ డబాయింపుగా అడిగే శారు.

“వాలమ్మా! అదేటమ్మా! అలాగంటారు? ఇరవై నాలుగంటలూ పెళ్ళాం ఎనకాలే తిరిగే మొగుడి సంగతి మీకు తెల్సినట్టు లేదు తల్లీ! అవ్వా కాదు, అడి పిండవూ కాదు. అనుమాన ప్రిశాచం నంజికొడుక్కీ. కాలు మదుసు కుంటానా మగడా అంటే ఎనకాలే తయారవు

తాడు. సచ్చే సావుగా వుంది యాడితో. ఆదాళ్ల సమాజం గదాని ఇక్కడే దూరంగా ఉంటాడు...”

ఆపైన మహిళా సంఘానికి కళ్యేతపు చెవులు పన్నేయడం మానేశాయి.

కాలాన్ని కాంతిలోకి

నిశిత్రాతుల నిచ్చెనెక్కి
చందమామ నందుకొంటా
కన్నీళ్లను మోసుకెళ్లి
కలల ఏరులో ముంచి తెస్తా!

శశినేతం కాంతి తాగి
భూమ్యాగ్ని చేరుకుంటా
పున్నమి కలం మోసుకొచ్చి
వెన్నెల సిరాలో ముంచి రాస్తా!

— త్రిపురనేని శ్రీనివాస్